

Ο λόφος με το συντριβάνι

ΣΕΝΑΡΙΟ ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟ ΟΜΩΝΥΜΟ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

Άρης Αλεξάνδρου

Μια γυναίκα 34 χρονών κυκλοφορεί στην επαρχιακή της πόλη με το ροζ φουστάνι της, το ροζ καπέλο και τη μαύρη ομπρέλα της, αν και δε βρέχει. Είναι η Μάρθα, η «αλαφροϊσκιωτη», η «λωλή», που βρίσκεται αντιμέτωπη με την κακογλωσσιά του κόσμου. Κόρη δασκάλου, στα 17 της χρόνια, το 1943, ζούσε με ενθουσιασμό την απελευθέρωση, έγραφε στους τοίχους συνθήματα, μοιραζόταν τα όνειρα, την αγωνία και τον φόβο της γενιάς της, και μιλούσε «σάμπως μιλώντας να ανακάλυπτε τον κόσμο». Τώρα, μόνη, ζώντας με την ηλικιωμένη παραμάννα της, κάθεται σιωπηλή στο παγκάκι της και νιώθει τουρίστρια: «Κάθε απόγευμα κάνω τον γύρο της πόλεως και βλέπω όλα τα αξιοθέατα». Θαυμάζει όμως τους ταξιδιώτες, γιατί «οι ταξιδιώτες έχουν πάντα το θάρρος του άγνωστου. Περνούν. Δε μένουν. Δεν κρίνουν, ούτε θα κριθούν στο πέρασμά τους». Με έναν τέτοιο ταξιδιώτη, τον Βλάση, θα συναντηθεί η Μάρθα και, με αυτόν τον «έρωτα της στιγμής», θα θελήσει να ζήσει ό,τι έχει στερηθεί επί χρόνια. Εν τέλει όμως δε θα επιβεβαιωθεί η πεποίθησή της πως «είμαστε όλοι ταξιδιώτες»...

Το σενάριο του Άρη Αλεξάνδρου (πρώτη έκδοση το 1977) στηρίζεται στο ομώνυμο θεατρικό έργο του Γιάννη Ρίτσου, που γράφτηκε το 1959. Σε 130 πλάνα, κατακερματίζοντας τον χρόνο, με φλας μπακ, επαναλήψεις εικόνων και φωνές off, αναδημιουργεί το θεατρικό έργο, βάζοντας τη σφραγίδα του δικού του βλέμματος, παρότι, όπως σημειώνει, «οι διάλογοι, εκτός από ελάχιστες αλλαγές ή προσθήκες και πολλές συντμήσεις, είναι του Γ. Ρίτσου».